

Mál nr. 71/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A hjá V****Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss sem M varð fyrir hinn 06.11.2015.****Gögn.**

Málskot dags. 21.02.2020 ásamt fylgiskjölum 1-9.

Bréf V dags. 12.03.2020.

Viðbótarathugasemdir M dags. 27.03.2020.

Myndband af umræddu atviki sem kallað var eftir hjá V.

Málsatvik.

Að morgni hins 6. nóvember 2015 slasaðist M, þegar hann var við störf hjá A. Lögregla var kölluð til auk þess sem Vinnueftirliti ríkisins var tilkynnt samdægurs um atvikið. Liggja skýrslur þeirra fyrir nefndinni.

Í þeim gögnum, svo og upplýsingum í málskoti, kemur fram að atvik hafi verið með þeim hætti að starfsmenn A og starfsmenn veitufyrirtækis hafi unnið að viðgerð á hitaveitulögn og hafi við þá vinnu þurft að opna brunn fyrir utan verkstæði A. Brunnlokið hafi hins vegar verið gamalt og ekki hægt að loka brunninum aftur. Hafi því verið gripið til þess ráðs að setja trétromlu eða kefli ofan á brunninn. M hafi síðar ekið vinnuvél á umræddu svæði og bakkað á tromluna. Hafi það valdið því að hún færðist til og hafi M hafist handa við að færa hana til baka. Hann hafi að eigin sögn ekki vitað að lokið vantaði á brunninn og hafi vinstri fótleggur hans lent í brunninum með þeim afleiðingum að hann brenndist upp í klof og lenti illa á vinstri rasskinn.

M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A vegna umrædds slyss enda telur hann A bera skaðabótaábyrgð vegna þess. Rökstyður M kröfu sína m.a. með því að í umsögn Vinnueftirlitsins komi fram að rekja megi orsök slyssins til þess að dimmt hafi verið úti, og lýsing léleg á slysstæð. Þá hafi gufa frá svæðinu við brunnlokið byrgt sýn enn frekar. Þá hafi M ekki verið upplýstur um stöðu mála á planinu. M telur því að slys hans verði rakið til ófullnægjandi starfsaðstæðna með tilliti til öryggis. Full þörf hefði verið á að upplýsa M um framkvæmdir á umræddu bílplani enda hefði hann þurft, starfs síns vegna, að ferðast um það svæði. Þá hafi gufa ekki eingöngu stafað frá brunnlokinu, heldur hafi heitt vatn legið út frá brunnlokinu og gufa stigið frá því. Auk þess hafi verið dimmt og nýlega rignt. Því hafi gufan ekki bent sérstaklega til þess að ekkert lok væri á brunninum. M hefði enda ekki vitað af því þegar hann hugðist flytja tromluna á sinn stað. Hefði A, eða aðilar sem það ber ábyrgð á, sinnt athafnaskyldum sínum og gætt fyllsta öryggis á vinnustað hefði mátt koma í veg fyrir slys M. Máli sínu til stuðnings vísar M til laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum svo og reglugerða settra með stoð í þeim. V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 26. febrúar 2019.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V þeirri afstöðu að A hafi fullnægt lagaáskilnaði um aðbúnað á vinnustað með því að setja stóra tromlu yfir opið til að tryggja að brunnurinn stæði ekki opinn. Jafnframt hafi viðvörunarkeila verið sett ofan á tromluna. M hafi ekki starfað á umræddu plani að jafnaði heldur hafi hann verið þar að sækja þjónustu vélaverkstæðis. Hafi því ekki verið ástæða til að upplýsa hann sérstaklega um aðstæður. Þá hafi M verið fyllilega meðvitaður um staðsetningu tromlunnar enda sjáist á myndskreiði að hann hafi reynt að sveigja hjá henni í aðdraganda atviksins. Hefði hann mátt vita að tromla með viðvörunarkeilu væri ekki að ástæðulausu á planinu. Það að gufa reis frá svæðinu við brunnlokið hefði jafnframt gefið til kynna að aðstæður væru óvenjulegar og hefði M því sýnt af sér gáleysi þegar hann sneri baki að opnum brunninum og reyndi að koma tromlunni á sinn stað með handaflí. Þá verði ekki séð hverjar ástæður, aðrar en vitneskja M um opinn brunninn, hafi verið fyrir því að flytja tromluna með þessum hætti. Er bótaskyldu því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum til nefndarinnar áréttar M að eftir slysið hafi A sett þrjár tunnur í kringum tromluna. Sú ráðstöfun hafi verið betur í samræmi við áskilnað um öryggi og hefði borið að grípa til hennar í upphafi. Jafnframt tekur M fram að hann hafi ekki vitað af brunnopinum, og komi fram í

skýrslu Vinnueftirlitsins að „kvaðst hinn slasaði ekki hafa áttað sig á því að þarna væri opinn brunnur“.

Álit:

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna af hálfu A eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu fyrirtækisins en það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið.

Ljóst er að atvik í aðdraganda slyssins voru þau að bilun varð í heitavatnslögn og í tengslum við viðgerð þurfti að opna brunn á plani við verkstæði A. Þar sem ekki var hægt að loka brunninum aftur var gripið til þess að setja stórt trékefli ofan á brunninn og setja viðvörunarkeilu ofan á það. Ekki hefur verið sýnt fram á að þessar aðgerðir hafi falið í sér saknæmt athafnaleysi af hálfu A, eða brot á þeim lagaskyldum sem lagðar eru á fyrirtækið um að tryggja öryggi á vinnustað. Þá verður það ekki ráðið af skýrslu Vinnueftirlitsins.

Þá verður jafnframt að telja að umrætt slys megi fyrst og fremst rekja til eigin ógætni M, sem í kjölfar þess að bakka á keflið með þeim afleiðingum að það færðist úr stað, ákvað að færa það til baka með handafli og snúa við þá athöfn baki í opinn brunninn. Þá segir í lýsingu á tildrögum slyssins í tjónstilkynningu til V: „Keflið fór ofan af brunninum og var hinn slasaði að draga keflið yfir brunninn aftur en vissi ekki að það vantaði lok á brunninn“. Verður því við það miðað að M hafi gert sér grein fyrir að keflið var ofan á brunninum, og verður að telja ólíklegt að hann hafi ekki, með hliðsjón af staðsetningu keflisins og varúðarkeilunni ofan á því, mátt gera sér ljóst að aðstæður væru sérstakar og tilefni til fyllstu varúðar. Af myndbandi sem nefndin hefur skoðað af umræddu atviki má jafnframt ráða að augljóst hafi verið að aðstæður við brunnopið voru óeðlilegar og gufa frá brunninum er vel greinanleg. Þrátt fyrir það kaus M að draga keflið á eftir sér með framangreindum hætti og áðurnefndum afleiðingum. Verður því að telja að líkamstjón M megi samkvæmt framansögðu rekja til óhappatilviks og eigin gáleysis. Er bótaskylda því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 28. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.